

САДРЖАЈ

ФИЛОЗОФИЈА У ПОЛИТИЧКОМ БУДОАРУ: УВОД У ПРОСВЕЋЕН ЖИВОТ: 1793–1993	7
Увод	9
ОТВАРАЊЕ ПРОБЛЕМА	11

I УМЕТНОСТ

Глава прва

(00) ПРИМАРНА СЦЕНА, ДОГАЂАЈ (EREIGNIS) ИЛИ РАЗВИЈАЊЕ ТЕМЕ: УЛАЗ У НАУК ИСКУСТВА САМОСВЕСТИ

Ситуација А. 1. С(т)имулативни ерос и цивилизација: улазница у друштво просвећених	21
Ситуација А. 2. Истина и судбина	22
Ситуација Б. Огледало (контраваријанта)	24
Експликација методе: прологомена за једну филозофију простора у смислу топологије	25
Општа експликација методе	26
Први закључак опште експликације: два појма празнине	30
План анализе и области демонстрације методе	32
Коментар	33

Глава друга

ЗБИВАЊЕ (GESCHENEN) И ЊЕГОВО МЕСТО (TOROS): ТРАНСЦЕНДЕНТАЛНО-ФЕНОМЕНОЛОШКА ДЕДУКЦИЈА УМЕТНИЧКОГ ДЕЛА ИЗ ЈЕДНОГ ПИСОАРА

Посебна експликација методе	37
Посебни принципи анализе	38
Збивање у галерији	40
Институционална трансформација	41
Разлика и идентитет радњи (acts): јединствена дисциплина писања	44
Прва дедукција постмодернизма из унутрашње динамике модерне уметности	45
Место (locus) перформанса	50
Дискурс легитимације постмодернизма	51
Место (toros) семиолошког збивања	51
Постмодернистички дискурс легитимације. Рецепција уметничког дела: од Канта преко Хегела до Лиотара	54

Глава трећа

УМЕТНОСТ И ФИЛОЗОФИЈА: СИНТЕЗА ПУТЕМ ЛОГИКЕ САМОИЗБАВЉЕЊА ИЗ ПИСОАРА

Сфингина загонетка	63
Од »борбе на живот и смрт« до консензуса	65
Онтолошка апорија (новог) уметничког дела: аутономија <i>versus</i> хетерономија	66
Ергонална аутономија	67
Трансцендентална истина аутономије: парергонални паразитизам	69
Нужност трансформације уметности у филозофију у метности	75
Пародично дедиференцирање функција	77
Дивергентни исходи или дедукција два лица постмодернизма: аматеризам <i>vs</i> специјалност	78
А. Аматеризам и безграничност: дисциплинарно разливање	79
Б. Специјализација и ергонална концентрација	80
Закључак: два смисла дедиференцирања и разграничење два типа постмодернизма	82
Примедба о лабилности модерне	89

Глава четврта

ЗАКЉУЧЕЊЕ ХЕРМЕНЕУТИКЕ ПРИМАРНЕ СЦЕНЕ: У ЧЕМУ ЈЕ НАУК ИСКУСТВА САМОСВЕСТИ

Наук искуства самосвести	94
Удвострученост феноменолошког кретања	97
А. Феноменолошка абдукција објекта и редукција субјекта	98
Б. Феноменолошка редукција објекта и абдукција субјекта	99
Резиме абдуктивно-редуктивног тока	100
Идентитет ситуација А и Б	102
Пут између Б и А као <i>hodos</i> Модерне	104
Историјски пут генезе и кратки курс	107
Онтолошка апорија (новог) уметничког дела (II)	108
Поуке абдукције објекта и редукције субјекта	110
Писоар и субјект: идентитет и идентификација или самосвест и самоодређење	113
Групни консензус и рехабилитација	116
Прилог завршном тумачењу сцене 00	120
Закључак први: постмодернизам као естетичка парадигма политике рецепције и рецепције политике	122
Закључак други: историјски пут уметности и пут Модерне	123
Закључак трећи: политика рецепције (Запад-Исток)	124

II

ПОЛИТИКА

Глава пета

ЕВРОПА И ЕВРОПА: СЛАМКА СПАСА У СУМРАКУ ИДОЛА (РУСКЕ БАБУШКЕ У АМЕРИЧКИМ РУКАМА)

Прва појава Мона Лизе	131
Друга појава Мона Лизе	133
Европа и Европа: две врсте празнине	133
Источна Европа: парергонална празнина	136
Западна Европа: ергонална празнина	140
Трансформација и транзиција: <i>Quod licet Iovi, non licet bovi</i>	142
	487

Глава шеста

»СРБИ« И/ИЛИ НОВА ЕВРОПА, 1991–1995: ПРЕИСПИТИВАЊЕ ОДНОСА

Прилог за постмодерну концлогорологију	157
Закључци анализе	168
Последице: забрињавајуће стање европске самосвести	173

Глава седма

ЕВРОПА И СРБИ: ПОСТМОДЕРНИСТИЧКА КОНЦЛОГОРОЛОГИЈА. ПРОЦЕДУРА ДИСЦИПЛИНОВАЊА КАО НАВИКАВАЊЕ НА ДИШАНОВУ ШОЉУ

Концлогор или генеалогичка друштвеног здравља	177
Србија као постмодеран концлогоролошки експеримент	179
Педагошки узор	186
Педагошка процедура	191
Дисциплиновање као дресура	196
Практични учинци двоструког педагошког кретања	197
Дисциплиновање као навикавање на Дишанову шољу	199
Сврха дисциплиновања	200
Иронија солидарности или како се пије из Дишанове Шоље?	201
Херменеутика Дишанове шоље као метода филозофије	205
А како је све то могуће?	206
Post Scriptum	210

III

ФИЛОЗОФИЈА

Глава осма

НАСТАНАК ПРАЗНИНЕ ИЗ ДУХА МОДЕРНЕ ФИЛОЗОФИЈЕ

Последице трансформације уметности по филозофију: антиципација смисла филозофске постмодерне	215
Аутохтона филозофска постмодерна	219

А. Критика метафизике: од метафизике присуства до свеприсуства метафизике – услед одсуства логике	219
Успостављање прототипске ситуације као пародија филозофије ..	222
Дедукција постмодерне из забране присуства или референта (кретање од А до Б)	225
Б. Велики мастурбатор или пропало претсказање светског грађанског рата: окончање самочувајућег ума у празнини постмодерне (кретање од Б до А)	235
Филозофска постмодерна као заједнички закључак два тока континенталне филозофије	239

Глава девета

ПОСТМОДЕРНА И ФИЛОЗОФСКА АПОЛОГИЈА МОДЕРНЕ

Заједнички закључак две дедукције филозофске постмодерне: филозофско понављање изворне сцене 00	246
Успостављање аутохтоне филозофске ситуације 00	247
У чему су грешке у ситуацијама А. 1 и А. 2	249
О негативној фетишизацији постмодерне и регресији ума: зашто је хабермасовска критика била последњи скандал саморефлексије	251

Глава десета

ПОСТМОДЕРНА КАО МОНА ЛИЗА И СМИСАО ЊЕНОГ ЗАГОНЕТНОГ (П)О(Т)СМЕХА: ПОСТАВКА ФИЛОЗОФСКОГ ПРОБЛЕМА ПОСТМОДЕРНЕ И ЊЕГОВО РАЗРЕШЕЊЕ

Постмодерна и апологија Модерне: манифестна конфронтација у мизансцену заједничких латентних симулација	264
Дешифровање феномена постмодерне: између писоара и Мона Лизе	271
Резиме критике метафизике у шеми наше методе: Мона Лизин потсмех	271
Проблем идентитета постмодерне: писоар или Мона Лиза?	272
Перспективе новог Просветитељства	280

СИНТЕЗА

Глава тринаеста

А. ФИЛОЗОФИЈА И ПРАЗНИНА МОДЕРНЕ: ПРАЖЊЕЊЕ
ПАРЕРГОНАЛНИХ ДИСКУРСА ПОЛИТИЧКЕ МЕТАФИЗИКЕ
И ИДЕЈА ЕВРОПЕ КАО ПОСЛЕДЊИ ТАМПОН

Уметност, филозофија и политика: стваралаштво као онтолошка нужност и медијум јединства	356
Криза идентитета и самоодређења: ослобођење »онтологије могућности« с »веселом« перспективом самоубиства	362
Крај великих метанарација	366
Тајна утопије: галерија света као очекивање и политички писоар као прозаичан исход	368
Постмодерна као (само)откривање генеалогичке Модерне	374
Модерна и постмодерна: завршни биланс односа	378
Уметност, политика, филозофија	381
Филозофија и празнина модерне: нова Европа као последњи тампон	384
Прилог питању идентитета	387

Глава четрнаеста

Б. ПОЛИТИЧКА МЕТАФИЗИКА И КРИТИКА МЕТАФИЗИКЕ:
ЗАШТО И КАКО ЈЕ КРИТИКОМ МЕТАФИЗИКЕ »УНИШТЕНА«
ФИЛОЗОФИЈА

Велики дискурс: политичка метафизика и филозофија	388
Последњи осврт на разлоге отпора диференцирању и његове последнице	393
Филозофија и парергонални полифункционални дискурс	395
Симулација утемељења	401
Скандал критике метафизике: политичка метафизика и филозофски лудизам	403

Глава петнаеста

ПОЛИТИЧКА МЕТАФИЗИКА И ФИЛОЗОФИЈА: ФИЛОЗОФСКИ
ТРАНСЦЕНДЕНТАЛЦИ И ПОЛИТИЧКИ НЕАНДЕРТАЛЦИ

Бауљање филозофије у сенци холокауста	419
---	-----

Превладавање политичке метафизике као услов обнове филозофије	426
Опоравак филозофије (II)	430
Диференцирање и феноменологија интелектуалних типова	435

Глава шеснаеста

КАКО ЈЕ ИЗЛОЖЕНА КРИТИКА ПОСТМОДЕРНЕ НА НАЧИН ОБЈАШЊЕЊА ОДРАСЛИМА (БИЛА) МОГУЋА

Критичка теорија и постмодерна	440
Закључимо расправу с две сцене, у складу с почетком књиге.	440
Филозофија из Дишановог писоара: резиме конститутивних услова могућности	446
Закључак	452

Прилог

ПОСТМОДЕРНА ФИЛОЗОФИЈА КАО ВЕСЕЛА НАУКА	455
Библиографија	459
Предметни и именски регистар	473